

Виши пію придесеши Съняна
У бѣлу Съню на каменю,
У дворове Сънянини Иве.

Въ этой дружеской попойкѣ, одинъ изъ пріятелей спросилъ

О Иване Сенскій Капетане!
А за што се не ожениши, Иво?
Да ли не машь за женидбу блага,
Да л'ши ни кой не дае дѣвойку?

Онъ молчашъ; другой изъ друзей продолжаетъ:

Ако немашь за женидбу блага,
Насъ ешо не придесеши Съняна,
Свакій ще ти позаймши блага,
Ищи, Иво, у кога ти драго;
Ако ни кой не дае дѣвойку,
Насъ ешо не придесеши Съняна,
Свакій има у двора дѣвойку,
Кои секу, кои мылу шерку,
Ищи, Иво, кою тебѣ драго,
Свакъ ще дади за тебѣ дѣвойку.

Вонъ чпо значиши Задунайскіе Славянскіе друзья! Иванъ Капетанъ скучалъ, друзья предлагаютъ дѣвойку; если не имѣешъ злата блага, ихъ не приидцашъ Сънянъ, всякий даспъ, проси у любаго, дадутъ сколько тебѣ драго, только не скучай. Но Иванъ Капетанъ не хочешъ жениться ни на Сербкѣ, ни на Туркинѣ, пока будешьъ жива Айка дѣвойка въ Удбинъ бѣломъ